

مقام شهدای ۱۷ شهریور از نگاه امام خمینی(ره)

امام خمینی(ره) یک روز بعد از واقعه ۱۷ شهریور در پیامی که برای مردم ارسال می‌کنند، می‌فرمایند: «ای کاش «خمینی» در میان شما بود و در کنار شما در جبهه دفاع برای خدای تعالی کشته می‌شد.»

امام خمینی(ره) یک روز بعد از واقعه ۱۷ شهریور در پیامی که برای مردم ارسال می‌کنند، می‌فرمایند: «ای کاش «خمینی» در میان شما بود و در کنار شما در جبهه دفاع برای خدای تعالی کشته می‌شد.»

خبرگزاری مهر-گروه دین و اندیشه: جهاد در راه خدا را می‌توان یک نوع معامله‌ای محسوب کرد که معاملات دنیوی در مقابل آن هیچ و بی‌مقدار محسوب می‌شوند. همان طور که در معاملات، خریدار، فروشنده، ثمن و کالا وجود دارد؛ جهاد نیز دارای همین ارکان است. در امر جهاد، خریدار، خداوند متعال، فروشنده، رزمنده، ثمن، جان آدمی و اموال مؤمن و کالا، بخشودگی گناهان و بهشت رضوان در آخرت است.

"إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ" [توبه/۱۱۱] خداوند از مؤمنان، جانها و اموالشان را خریداری کرده، که (در برابرش) بهشت برای آنان باشد (به این گونه که) در راه خدا پیکار می‌کنند، می‌کشند و کشته می‌شوند این وعده حقی است بر او، که در تورات و انجیل و قرآن ذکر فرموده و چه کسی از خدا به عهدش وفادارتر است؟! اکنون بشارت باد بر شما، به داد و ستدی که با خدا کرده‌اید و این است آن پیروزی بزرگ.

با نگاه توحیدی به جهاد می‌توان این طور تحلیل کرد که ارزش جهاد را نمی‌توان با ارزش مادی محاسبه کرد بلکه هرچه از نظر مادی بخواهیم در کیسه جهادگر بریزیم در مقابل او دشمن را هم می‌بینیم که همان یا حتی بهتر از آن وسایل را داراست، لذا بهترین ذخیره و اجر جهادگر امورات معنوی است که خداوند در مقابل او مشتری محسوب می‌شود و به جهادگر می‌دهد که خداوند در مقابل این جهاد فی سبیل الله روزی خوردن نزد خودش را به عنوان اجر قرار می‌دهد و چه اجری بالاتر از این.

در نامه ای که امام خمینی در ۱۸ شهریور ۱۳۵۷ دقیقاً یک روز بعد از واقعه ۱۷ شهریور برای مردم ارسال می‌کنند، نکته‌ای را بیان می‌فرمایند که این نشان دهنده اجر و ثواب شرکت کنندگان و حتی شهدای این واقعه است. امام در وصف آنها می‌فرمایند: ای کاش «خمینی» در میان شما بود و در کنار شما در جبهه دفاع برای خدای تعالی کشته می‌شد. [۱]

با این توصیفی که حضرت امام از شرکت کنندگان واقعه ۱۷ شهریور داشتند و نگاهی تیزبینانه حضرت امام که به کسی لقب یا صفتی را مگر اینکه لایق آن باشد نمی‌دادند، جایگاه شرکت کنندگان در واقعه ۱۷ شهریور مشخص می‌شود.

در جهان بینی اسلامی، کار انسان می‌شود حرکت، نه خوردن و خوابیدن و خوش بودن، چون انسان برای اینها نیاز به این همه استعداد نداشت و در نتیجه دنیا می‌شود راه، نه آخور و عشرتکده و خوابگاه و در این راه سنگ‌های راه باید برداشته شود.

مردم در سال ۵۷ متوجه شدند که می‌توان استعدادهای درون را نیز متبلور و شکوفا کرد و این راه میسر نمی‌شود مگر در سایه‌ی جانشین معصوم و در این راه دیگر خط قرمزها و حکومت نظامی‌ها و حتی ارزشمندترین سرمایه‌ی انسان که همان جان انسان باشد ناچیز بوده و می‌توان آن را برای بالفعل کردن استعدادها فدا کرد و از حکومت نظامی‌ها عبور کرد. این می‌شود مردم با هدف رسیدن به تعالی و فعلیت رساندن استعدادها تنها راه را عبور از حکومت ستم‌شاهی می‌دیدند لذا در روز ۱۷ شهریور با تمام جان و اخلاص پا به این عرصه نهادند و این شد که واقعه‌ی ۱۷ شهریور اتفاق افتاد و نویدی شد برای انقلاب بهمن ماه و چون امام این اخلاص و فداکاری و قدم نهادن برای ایجاد حکومت اسلامی در لوای ولی فقیه را در مردم مشاهده کردند، دعایی جز «یالیتنا کنا معک» بیان نمی‌کند.

پی نوشت:

[۱]. حضرت امام خمینی، صحیفه امام، ج ۳، ص ۴۶۰، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، تهران